

Bizim Örnekliğimiz Batı'nın Çukurları Değil, Vahiydir!

Bugün Müslümanların çoğu Çin'in yükselişini ve Amerika'nın gerileyişini takip etmekle meşgul olup şu soruları tartışıyorlar: Kim daha güçlü? Kim üstün gelecek? Çin, büyük bir güç olarak Amerika'nın yerini alabilir mi? Amerika'nın bir rakibi yok mu? Ama asıl soru şudur: Biz Müslümanlar neden bu çatışmayla meşgul oluyoruz? Ve neden şunları sormuyoruz: Biz neredeyiz? Bizim projemiz nedir? Ve bu dünyadaki konumumuz nedir?

İngiltere ve Fransa küresel güç olduklarında, halkları ezip medeniyetleri yok ettiler. Bugün Amerika da aynı şeyi yapıyor ve güç ve baskı yoluyla hegemonyasını dayatıyor, dünya düzeni adına yeryüzünün halklarını köleleştiriyor. Peki biz, Çin'in mi alternatif olmasını istiyoruz? Peki ciltler değiştiğinde, ümmetin gerçekliği de değişecek mi?! Sorun şu ki bazı Müslümanlar, ümmetin siyasi bir varlığını ve onun İslam Devleti'ni kurmak için seferber olmak yerine uluslararası güçler vehminin peşinden koşuyorlar, başkalarının deneyimlerini terennüm edip duruyorlar ve bizim vahiy kaynaklı Rabbani bir örnekliğimiz olduğunu göz ardı ediyorlar.

Bazıları ise geri kalmışlığımıza, Arapların zihnindeki zayıflığı veya modern teorilere ayak uyduramamayı gerekçe gösteriyorlar; zira insanlar, Batı'nın büyük filozoflar ve düşünürler sahibi olduğu için üstün olduğu yanılışına kapılıyorlar; ancak gerçek şu ki Batı, dünyaya felsefelerinin büyüklüğü sayesinde değil, aksine askeri ve ekonomik gücü sayesinde egemen olmuştur. Örneğin Batı, 1492 yılında Latin Amerika'yı, hikmet, akıl ve kanaatle değil, demir yumrukla kontrolü altına almıştır. Aslında onlar, Avrupalı olmayanların insan bile olmadıklarını düşünüyorlardır ki filozof Nietzsche "Tanrı öldü" diye ilan etmişti; peki bu, örnek alınacak bir medeniyet mi?!

Batı, insanlık için gerçek bir çözüm sunmamıştır; aksine Batı, krizlerin sebebidir. Bize gelince; ümmetimiz, insandan değil, aksine insanın yaratıcısından gelen büyük Rabbani bir projeye sahiptir.

Bizim örnekliğimiz (rol modelimiz) Çin ya da Amerika'da değildir, aksine bizim örnekliğimiz, adaleti tesis eden, kuşatmayı parçalayan ve insanları tiranların köleliğinden kurtaran Hilafet Devleti altında İslam'dır.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ”** **“Ya da onlar henüz kendi peygamberlerini tanımadılar da o yüzden mi onu inkâr ediyorlar?”** [Müminun 69] O halde nasıl olur da Peygamberimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in örnekliğini inkâr edip Batı'nın çöplüğünde bir alternatif arayabiliriz?! Yaklaşık 13 asır boyunca dünyayı hayır üzerine hayırla yöneten köklü bir yönetimimiz varken nasıl olur da bir alternatif arayabiliriz?!

Artık bağımlılığın değil, kalkınmanın zamanı gelmiştir; artık zalimlerin birbirlerini ezmesini terennüm etmenin değil, Rabbani örnekliğe geri dönmenin zamanı gelmiştir.

Bizler, varoluşun gerçeğini, hayatın gayesini, dönülecek yeri, nereden geldiğimizi, neden burada olduğumuzu ve varılacak yerin neresi olduğunu bilen bir ümmetiz. Biz hiçbir zaman anlam arayışında olan şaşkın bir ümmet olmadık; aksine ümmet, insanlığı, cehaletin karanlıklarından, Efendimiz Muhammed

Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e inen, bizi ve insanları, insana veya maddeye değil, onların yaratıcısına ibadet etmeye yönlendiren vahyin nuruna çıkarmıştır.

İnsanların kafatasları üzerine veya servetlerini yağmalayarak değil, aksine adalet, hayır, gözetim ve insana, yaratıcının mahluku olan bir insan olması vasfıyla bakma temelinde semadan vahiy alarak bir medeniyet inşa ettik, mefhumlarının kaynağı vahiy olan bir medeniyet inşa ettik, tıp, astronomi, kimya ve matematik gibi faydalı ilimleri ürettik ve zayıflayana kadar 13 asırdan fazla bir süre insanlık için bir kandil olduk? Evet, Tatarlar ve Haçlılar tarafından ümmetin bedeni üzerinde savaşlar devam ederken bir zayıflık dönemi yaşadık ancak düşmedik. Bunun üzerine Memlûkler ayağa kalktı, ardından sancağı Osmanlılar taşıdı ve İslam'ın taşınmasında fikri yönden bir ihmal ortaya çıkıncaya, Kuran'ın dili olan Arapça ile yönetimdeki sorumlular arasındaki uçurum genişleyinceye ve fikri yenilgi ümmeti sarmaya başlayıncaya kadar İslam'ın sancağı dalgalanmaya devam etti. Bu sırada Haçlı Seferleri ümmetin bedenini kemiriyordu; zira vatancılık ve milliyetçilik gibi iğrenç naraları körüklediler, Avrupa'nın ihaneti devam etti ve Sykes-Picot Anlaşması ile de net bir şekilde ortaya çıktı. Çünkü bu anlaşma ümmetin bedenini parçaladı, aramıza hain yöneticiler yerleştirdi ve bizleri liderlerden tabilere dönüştürdü ve böylece varoluşun anlamını bile bilmeyen ve amellerinde maddi kazanç değeri dışında hiçbir şeye değer vermeyen Batı'dan dilenmeye başladık.

Bugün bazıları tarihlerini bilmiyor, bu yüzden kendilerini hor görüyorlar ve izzetin bağımlılıkta ve kalkınmanın da sömürgecinin masalarında olduğunu sanıyorlar; oysa bizim izzetimiz sadece İslam'da olup Nübüvvet Minhacı üzere Hilafet geri dönmedikçe ihtişamımız da geri dönmeyecektir.

Allah'ın vaadi mutlaka gerçekleşecektir; bu yüzden şöyle diyen münafıklar gibi olmayalım: **“Allah ve Rasulü'nün vaatleri bizleri aldatmaktan ibaretmiş!”** [Ahzab 12] Bilakis şöyle diyen sadıklardan olalım: **“İşte Allah ve Rasulü'nün bize vadettiği budur! Allah ve Rasulü doğru söylemiştir.”** [Ahzab 22] O halde artık uyan ey İslam ümmeti; zira sen, zelil değil, izzetli bir ümmetsin; bağımlı değil, lider bir ümmetsin.

Evet, bizler varoluşun hakikatini bilen bir ümmetiz, neden yaratıldığımızı ve varılacak yerin neresi olduğunu bilen bir ümmetiz; bu yüzden ümmet, dünyaya nuru taşımış ve insanlığı cehaletin karanlığından tevhidin nuruna çıkarmıştır; çünkü bizler, insanın hevasına ve felsefelerine değil, vahye dayalı İslam medeniyetini kuran bir ümmetiz.

Yüzyıllar boyunca dünyanın lideri olduk ve hakkı, adaleti ve ilmi yaydık; sonra gün geldi toplum parçalandı, azimler zayıfladı ve otoritemiz sömürgeci ve onun araçları tarafından çalındı ve izzetimizin güneşi kayboldu.

Ancak tarihi insafı bir şekilde okuyan kimse, bu dinin ölmediği gibi bu ümmetin de hastalansa da ölmediğini bilir. Bu yüzden zilletin gerçekliğine bakıp bunun kalıcı olduğunu sanmayın ve batılın sonsuza dek baki kalacağı vehmine de kapılmayın; aksine ümmet, toprağı adam gibi adamlar yetiştiren, damarlarında tebaalık ve sorumluluk kanı akan ve Kur'an'ı, azmini bileyip pusulasını yönlendirecek şekilde canlı olan bir ümmettir. Bu yüzden bugün ümmet pusulayı tek bir hedefe yönlendirmelidir ki o da; Müslümanlar olarak İslam risaletini içeride tatbik etme ve onu davet ve cihat yoluyla dünyaya taşıma

şeklindeki rolümüzü yerine getirmek için İslami hayatı yeniden başlatmak amacıyla İslam Devleti'ni, yani Hilafet Devleti'ni yeniden tesis etmektir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Müminlere yardım etmek Bize hak oldu.”** [Rum 47]

Bu, Allah Subhanehu'nun bir vaadi olup Allah ve Rasulü doğru söylemiştir; ey İslam ümmeti, artık uyan, Rabbinin yoluna dön ve Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet yoluyla dünyanın liderliğini yeniden kazan.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Miyas El-Makradi – Yemen